

The background of the cover is a dark, textured surface. In the lower-left corner, a brown leather football with white laces is visible. Scattered around the football and the text are several large, light-colored flowers, possibly peonies. A small, glowing heart with a flame-like shape inside is positioned near the top right of the title. The overall color palette is dark with highlights of light blue, white, and yellow from the flowers and the glowing heart.

PŘÍ SA HEJ

Říká se,
že první láska
přetrvá navěky.
A co ta druhá?

Román

MEAGAN BRANDY

PŘELOŽILA MARTINA BALZANO

**PŘÍ
SA
HEJ**

Copyright © 2022. SAY YOU SWEAR by Meagan Brandy

Všechna práva vyhrazena.

*Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Translation © Martina Balzano, 2025

Cover © DOBROVSKÝ s.r.o., 2025

© DOBROVSKÝ s.r.o., 2025

ISBN 978-80-277-5551-6 (pdf)

PŘÍ SA HEJ

MEAGAN BRANDY

přeložila Martina Balzano

*Pro toho, kdo měl strach z pádu, ale přesto se odvážil skočit.
Tahle je pro tebe.*

1. KAPITOLA

ARIANNA

Cesta do Oceanside obvykle probíhá v klidu, ale můj brácha Mason a jeho dva nejlepší kámoši Chase a Brady včera v noci uzavřeli nevyřčenou dohodu, že „dáme si ještě jedno“ znamená „ještě jedno balení dvanácti plechovek piva“. Takže se zdrželi venku a opili se na rozloučenou s našimi spolužáky na úplně poslední letní párty pořádané v našem rodném městě.

Moje kámoška Cameron a já jsme věděly, že večer před cestou není radno moc pařit, takže jsme vyrazily domů brzy. Potřebovaly jsme se dobalit na náš poslední výlet na pláž před zahájením vysokoškolského života.

Normálně bychom *měli* na pláž dorazit maximálně za tři a půl hodiny, místo toho ale v tomhle zatraceném SUV sedíme už pět hodin. Dlouhé jízdy s vypruženými skoromuži s kocovinou nejsou žádná sranda – to jsme s Cameron poznaly už před pár lety – ale zase jsme tady, dobrovolné, ale trochu otrávené účastnice experimentu „kolikrát potřebuje jeden kluk zastavit na čůrání“.

Odpověď je sedmkrát. Kvůli Bradyho miniaturnímu močového měchýři jsme zastavili už sedmkrát.

Aspoň to vypadá, že za posledních patnáct minut vystřízlivěli, takže konečně můžeme pustit muziku tak hlasitě, aby byla fakt slyšet.

Upřímně, neměla bych si stěžovat.

Tyhle skupinové jízdy autem jsou do značné míry mojí jedinou příležitostí se s nevinným výrazem nenápadně přitulit k hlavnímu hrdinovi svých snů, kterého všichni znají jako nejlepšího kámoše mého bráchy.

Jsem nucená spokojit se s hrou „Bav se, ale nepřeháněj to“ a jsem v ní dobrá. Asi proto, že ji piluju už šest let.

Ten den, kdy se Chase s rodiči nastěhoval naproti přes ulici, jsem ze všeho nejdřív uviděla jeho. Jako by se nad něj sneslo neviditelné razítko a pláclo mu na čelo velký červený nápis, který oznamoval světu, že Chase je *Můj*.

Jasně, byla jsem teprve na druhém stupni základky, ale viděla jsem *Kluka od vedle*. Chápala jsem sílu posedlosti a v okamžiku, kdy jsem Chase poprvé uviděla, jsem ji začala i cítit. Je pravda, že nebyla vražedná a kvůli tomu filmu jsem měla brutální, nedosažitelné cíle ohledně proporcí vlastního těla, ale nic z toho nemění podstatu.

Chase Harper se přistěhoval do naší ulice a já jsem byla odhodlaná mu to u nás ukázat. A tak jsem u okraje jejich trávníku stiskla brzdy svého kola a on si mě všiml.

V okamžiku, kdy se na mě usmál z druhé strany předzahrádky, se z ničeho nic objevilo moje dvojče. Mason je na tohle bohužel mistr.

Rozběhl se k Chaseovi a srazil ho k zemi. Když náš nový soused vstal, brácha mu naservíroval větu, která si někdy přeju, aby se mu zasekla v krku.

„Drž se dál od *mý ségry*!“ zavrčel.

S hrůzou jsem sledovala, jak Chase vyskočil na nohy, úplně jako nějaká opička. Zadržela jsem dech a připravovala se na rvačku, která jsem předpokládala, že bude následovat – jo, o bráchovi se vědělo, že když šlo o mě, klidně někoho knokautoval – ale Chase se zasmál a my dva jsme zmlkli.

Ten hnědovlasý, zelenooký kluk se otočil k mému bráchovi, mezi rty zvltněné úsměvem si zasunul stébko trávy, a zeptal se Mase, za který fotbalový tým hraje. Chtěl se k nějakému přidat.

Odfrkla jsem si a odjela, protože jsem z té jediné otázky poznala, že Mason a Brady mají nového nejlepšího kámoše a já jsem zase páté kolo u vozu.

Duo mého bráchy se během pěti minut rozrostlo na trio a náš dům se stal jejich oblíbeným místem, kde často zevlovali. Do té doby jsem nechápala povídačky o zakázaném ovoci. Prý nejvíc chcete to, co nemůžete mít.

Podle mě to jsou kecy.

Bohužel pro mě to nikoho nezajímalo, takže jsem dřepěla v koutě a nedobrovolně sledovala, jak se ze sportovců z druhého stupně stávají středoškolští lamači dívčích srdcí.

Všechny holky nad nimi slintaly, což nikoho nepřekvapilo.

Byli to vzorní studenti, sportovní hvězdy a potají rošťáci. Minimálně jednoho z nich by si vybrala každá holka, bez ohledu na to, jací kluci se jí líbili.

Ráda si z nich utahuju, že jsou různými verzemi Dwayna Johnsona, který vypadá v každé roli jinak, ale vždycky extrémně ve formě. Brady je rozhodně jeho wrestlingová verze.

Ne, ale vážně, všichni tři mají od přírody super geny. Mason, moje přehnaně starostlivé dvojče, je vysoký a štíhlý a klidně by mohl dublovat v kaskadérských scénách Thea Jamese zamlada. Brady je mohutný Ken a Chase, no, ten je prostě ztělesněním dokonalosti.

Bohužel pro mě si to myslí *všechny* holky.

Je stejně vysoký a stavěný jako Mase, ale hnědé vlasy má o několik odstínů světlejší. Jeho oči, živé a veselé, mají barvu směsice trávy a mořských řas. Je laskavý, silný a sebevědomý. Je skoro tak panovačný jako Mason a Brady, ale je z jejich trojky jediný, kdo dá nám holkám čas od času pokoj.

Namlouvám si, že je to jeho strategie, jak se odlišit od mého ochránářského staršího bratra a být mužem s očima a skrytými touhami. Ale ví se o mně, že jsem snílek.

V devíti z deseti případů sním o klukovi, který teď sedí vedle mě.

Chtít někoho, koho nemůžete mít, je nejstarší klišé na světě. Neopětovaná láska k nejlepšímu kámošovi vašeho bratra – bratra, který má šílené ochránářské pudy, a ano, připouštím, taky je trochu psychotický, když jde o lidi, na kterých mu záleží. Ale nemůže si pomoci. Jakmile jsme byli dost starí na to, abychom se dozvěděli o smrti tátovy sestřičky, Mason si dal za úkol sledovat mě na každém kroku. Přičtete k tomu smrt přítele naší kamarádky Payton před několika týdny a je z toho slušná hromada paranoie.

Skutečnost, že Chase byl dneska většinu cesty v limbu, mě asi zachránila před tuctem přísných pohledů přes zpětné zrcátko. Jsem si jistá, že přesně kvůli tomuhle Mase trvá na tom, abych seděla uprostřed pokaždé, když spolu někam jedeme. Aby mě mohl neustále sledovat.

Je milé, že moje dvojče bere svou roli „velkého bratra“ tak vážně.

A taky je to fakt opruz.

Kdybychom se dneska ráno drželi plánu, dorazili bychom do města kolem jedenácté. Ale dopadlo to jinak a na dlouhou příjezdovou cestu k plážovému domu odbočíme ve čtvrt na jednu.

Mason ještě pořádně nezaparkoval své tahoe a Cameron rozrazí dveře a vyskočí z auta. Vyběhne do poloviny schodů, prudce se otočí na bosých nohou a s úsměvem rozpráhne ruce. „No tak, lidi! Už nám běží čas!“

„Máme celej zbytek měsíce!“ vykřikne Mason z otevřeného okýnka.

„A půlka jednoho dne už je v tahu!“ vypálí Cam zpátky.

S úsměvem poplácám bráchu po rameni. „Dělej, Masi, půlka dne je v tahu,“ škádlím ho a brácha si něco mumlá. Vyklouznu ze dveří a jdu za Cameron na verandu, která se táhne kolem celého domu.

Zazubí se, poskočí radostí, sedne si na okraj zábradlí a já udělám totéž. O vteřinu později se objeví Brady.

„Tohle je masakr!“ Cam zavrtí hlavou a rozhlédne se kolem.

„To teda jo, fakt mazec.“ Brady se zubí a zadívá se na oceán.

Těžké kroky za námi ohlásí přítomnost posledních dvou členů party a všichni zároveň se otočíme.

Celá naše pětka chvíli stojí a tiše vdechuje čerstvý přímořský vzduch, zatímco zíráme na dům s okny od podlahy až ke stropu.

Už měsíc je to *naš* plážový dům.

Moje, Cameronina a Bradyho máma jsou už od vysoké školy nejlepší kamarádky a tenhle dům si koupily ještě předtím, než si vzaly naše táty. Jak léta ubíhala, postupně se vdaly a měly děti a tenhle dům si nechávaly jako místo, kam mohly vždycky jet. Pak, když jsme byli malí, se realitní trh zhroutil a všichni naši rodiče měli štěstí a pořídili si prázdninové domy na pláži. Od té doby v nich naše rodiny tráví všechny školní prázdniny. Nikdy jsme nepochopili proč, ale původní dům neprodali, a právě do něj se teď chystáme vejít. Už nevypadá tak, jak jsme ho znávali jako děti.

Nechali ho vykuchat, několik částí bylo zbouráno, něco se upravilo a nějaké části se i přistavěly. Je kompletně zrekonstruovaný.

Je natřený tlumeně modrou barvou a je obrovský. Kolem celého domu se táhne dlouhatánská veranda, která vede na obří zadní terasu, kde právě stojíme, a k soukromé cestě vedoucí na krásné molo, která je lemovaná kalifornskými máky. Je tu dokonce i kompletní zvukový systém s reproduktory

zabudovanými v několikametrových rozestupech v rozích, na verandě a v dřevěném obložení. V domě ani kolem něj není jediné místo, kde by hudba nebyla slyšet. Domy na druhé straně ulice leží více v ústraní, takže zvuk neobtěžuje ostatní, kteří by si chtěli užít klidnější dovolenou.

Tenhle palác u vody je dokonalý úkryt. A odtěď je náš.

Patří nám *všem*.

Rodiče nás na maturitním večírku překvapili a předali nám darovací listinu, kde jsme všichni uvedeni jako rovnocenní vlastníci. Prý se takhle rozhodli už před lety, aby nám pomohli udržet naši partu pohromadě bez ohledu na to, kam nás život zavede po vysoké – stejně jako se to díky domu kdysi povedlo jim.

Rovnocenné rozdělení mezi nás znamená, že nikdo nemůže dům prodat bez souhlasu ostatních. A pokud by nás život někdy zanesl daleko odsud, vždycky budeme mít místo, kam se můžeme vrátit.

Říct, že jsme byli nadšení, by bylo slabé slovo, ale já byla zároveň i trochu vyděšená. Upřímně, byl to trochu depresivní rozhovor. Nejsem tak naivní, abych předpokládala, že se naše životy nezmění a budeme spolu navždycky, ale je trochu děsivé přemýšlet nad tím, že by to mohlo být jinak.

Seznámíme se s novými lidmi, to vím.

Někteří náš životlepší, jiní zhorší.

Ale co se stane, když se svět jednoho z nás obrátí vzhůru nohama?

Co když se převrhne a utopíme?

Když se cestou jeden druhému ztratíme, kdo nás vytáhne z vody?

Možná to trochu dramatizuju, ale je to reálná možnost. Dost blbá.

Ode dneška za necelý měsíc začíná budoucnost.

Brácha a kluci odjedou na univerzitu Avix na oficiální zahájení své kariéry ve vysokoškolském fotbale a já s Cam se pojedeme domů sbalit a připravit a sejdem se s nimi na kampusu pár dní před orientačním týdnem.

Odchod z domova je tak reálný, že už nemůže být reálnější.

Můj brácha poprvé v životě nebude ve vedlejším pokoji. I když je to trochu děsivé, je taky super, že jsou koleje hráčů fotbalu na úplně opačné straně, než budeme bydlet Cam a já. To znamená, že nás Mason nebude moct tak často „kontrolovat“. Což samo o sobě bude stát za oslavu hned po nastěhování.

Mám bráchu moc ráda, ale sakra. Občas by si měl dát pohov. Má štěstí, že jsem si nevybrala vysokou školu na druhé straně země.

Taky ví, že bych to nikdy neudělala.

Odloučení od rodiny mi nedělá dobře. Někdo by mohl říct, že jsem závislá.

Podle mě to tak ale dvojčata mají.

„Takže nám pořád vyhovuje, jak jsme si před pár tejdny vybrali pokoje, jo?“ prolomí ticho Mason. „Holky nahoře s koupelnou, ten volnej pokoj bude volnej a my dole?“

„Máma nám vyzdobila pokoje, když minulej tejden přijela kouknout na Payton. Taky nám nacpala lednici, takže –“

„První slovo platí!“ přeruší mě Cam s úsměvem.

Kluci se zasmějí a pak se Mason zhluboka nadechne a vytáhne z kapsy klíč.

„První slovo platí,“ zazubí se. „Jsme připravený na další pokus? Žádný rodiče, žádný pravidla.“

„Tentokrát nikomu není pod osmnáct.“ Brady hravě strčí do mě a Masona, protože my tři jsme už tři dny plnoletí.

Kouknu na Chase, který se zrovna v tu chvíli podívá na mě. Usměje se a já mu úsměv oplatím.

„Sakra,“ škádlí mě moje nejlepší kamarádka. „Tady se budou dít věci!“

Kéž bych tenkrát věděla, jak přesně to Cameron vystihla. Ale neměla jsem o tom sebemenší tušení.

2. KAPITOLA

ARIANNA

„Lednice je otevřená, alkohol je rozdanej, tak se do toho pojďme dát a rozjedeme to!“ Cameron rytmicky ťuká láhví o pracovní desku a nepřestane, dokud za ní nepřijdeme do kuchyně.

„Opatrně na tu žulu, Cami. Radši si to vybíjej na mně,“ škádlí ji Brady a opře se o předloktí.

„Příště, Brady, příště,“ zazubí se na něj Cam.

Zatímco nalévá panáky do skleniček, které jí Chase pomohl vyndat, rozhlížím se kolem.

Kuchyně je přesně taková, jakou byste v domě na pláži čekali – světlá a otevřená. Lavice rozestavěné kolem masivního jídelního stolu do tvaru písmene U mají v rozích vyskládané světle modré a bílé polštáře. Jídelní souprava je umístěna před velkým arkýřovým oknem, takže se můžete kochat výhledem na pláž a sledovat západ nebo východ slunce, aniž byste museli chodit ven. Uprostřed kuchyně stojí rozměrný mramorový ostrůvek a vzadu je linka s varnou deskou a vestavěnými troubami. A právě u ostrůvku trůní Cam a vedle ní pět po okraj naplněných skleniček.

Čeká, až si je rozebereme, a sama si vezme tu poslední. „Připíjím na všechny ty blbosti, který tu spácháme, a na tu zábavu, co si při tom užijeme.“

Zasmějeme se a ona rošťacky přivře modré oči. „Myslím to vážně, kreténí. Tahle dovča bude oficiálně naše poslední vzpomínka před začátkem novýho života. Je strašně důležitá!“

„Má pravdu.“ Chase se s úsměvem postaví vedle Cam. „Pojďme z ní vytěžit maximum.“

„Copak my někdy neřádíme a neužíváme si na max?“ Brady se natáhne a stiskne jí koleno. „Budeme králové a královny týhle pláže, kámo.“

Cameron ho popadne za tváře a stiskne mu rty, takže vypadá jako ryba. „Přesně tak, chlapáku.“ Lípne mu pusku na rty a hodí do sebe panáka.

My ostatní si z nich vezmeme příklad a kopneme do sebe svoje drinky.

Z pálení alkoholu mě štípou oči, a když Cameron zavrtí hlavou a vyplázne jazyk, rozesměju se.

„Oukej, tohle je hnus,“ zasměje se Cam, a když se Brady natáhne pro láhev, ráda mu ji předá.

„Sejdeme se na pláži, parchanti. Masi, zavolej bratránkovi a řekni mu, ať sem laskavě přijede, a někdo z vás podržtašků vezměte míč!“ zavolá na nás Brady a zmizí za zadními posuvnými dveřmi.

Cam se otočí ke mně a z očí jí svítí neplecha. „Pojď, kámo, musíme se převlíknout. Venku už na nás čeká banda plážovců krasavců.“

Několikrát významně pozvednu obočí: „Možná se ti ta brazilka nakonec bude hodit.“

„Do háje, já mizím,“ zabručí Mason a spěchá ke dveřím na terasu. Když jimi projde, zastaví se, otočí se k Chaseovi a probodne ho netrpělivým pohledem. „Jdeš?“

Chase se nejdřív ani nehne, ale pak potřese hlavou a Cameron zamaskuje smích kašlem, protože ví, co si Chase právě teď představuje. Nás dvě.

„Jo.“ Odkáže si a popadne z kbelíku u dveří fotbalový míč.
„Už jdu.“

Jakmile se za nimi zavrou dveře, já i Cam vybuchneme smíchy, až se zlomíme v pase.

„To bylo zlatý.“ Plácne si se mnou a rychle vyběhneme do patra, odtáhneme kufry od zdi, kde nám je nechali kluci, a obě zmizíme ve svých pokojích.

„Dneska jdu do svítivě růžové!“ houkne Cam.

„Já si to myslela! Já asi do černé!“ Otevřu kufr a vyndám z něj plavky. Zbytek věcí si vybalím až později.

Zrovna si zavazuju šňůrky na spodním dílu, když Cam přes společnou koupelnu vpadne do mého pokoje.

„Zavaž mi to.“ Otočí se ke mně zády. „A hlasuju proti černým plavkám ve prospěch červených.“

Obrátím oči v sloup a zavážu jí vrchní díl, zatímco si prohlíží své tělo ve velkém zrcadle na stěně před námi.

„Díky, Victoria Secret, za tvé super letní slevy,“ zamumlá.

„Něco se jim nepovedlo, protože v tomhle nevidím žádný tajemství,“ škádlím ji a ona mi pošle vzdušný polibek.

Moje nejlepší kamarádka má úžasné tělo, je vyrýsovaná a pevná na všech správných místech a v každém ohledu vypadá úplně jinak než já.

Cam měří sto sedmdesát osm centimetrů, zatímco já sotva metr šedesát pět. Je vysoká, má sportovní postavu a vypadá jako modelka s neuvěřitelnými, safírově modrými očima. Nesnáší, když jí někdo řekne, že je hubená, i když je to nepochybnitelný fakt.

V dětství ji ostatní škádlili, že je moc vysoká a moc hubená. Myslím, že je pak Mason nebo Brady seřezali, ale stejně. Chvíli to bylo špatné. Kluci se vždycky snažili, aby její výška působila bezvýznamně, i když chvilku byla vyšší než oni. Ale nemohli smazat bolest, kterou jí způsobila slova ostatních.

Vyzkoušela úplně všechno, včetně výhradně sacharidového jídelníčku a léků, dokonce si ke každému jídlu přidávala vysoce kalorický koktejl pro nemocné, ale ani po několika měsících se nic nezměnilo. Její metabolismus prostě takhle nefunguje. Během dospívání z toho udělala přednost, zaoblila se jinde a pravidelně chodí s kluky do fitka, aby si udržela alespoň nějaké svaly a byla trošku těžší. I předtím byla vždycky sebevědomá, takový ten typ „nikdy nedávej najevo, že je ti ouvej“.

Cameron si stáhne dlouhé blond vlasy do vysokého culíku a otočí se ke mně.

„Dělej.“ Hodí mi moje nové červené plavky. „Umírám touhou vidět, jak v tom budou vypadat ty tvý mazlíci.“ Ukáže na můj hrudník.

„Vážně?“

„Jo. Jdi do toho naplno, nebo vůbec.“

„Jestli hned začnu takhle, Mason by mě mohl odtáhnout domů.“ Uchechnu se, zvednu plavky a prohlédnu si jejich hluboký výstřih. „Tohle úplně křičí ‚pátý rande, chci ho dostat do postele‘.“

„Meleš a přitom už sis rozvázala podprdu a převlíkáš se.“

„Přesně.“ Stáhnu si černé plavky a vklouznu do těch maličkatých červených.

Cam se rozvalí na mé posteli, mrkne na oznámení na telefonu, ale když se otočím a vystřihnu nejlepší pózu Marilyn Monroe, jakou umím, otočí se ke mně.

„Co říkáš?“

„Říkám, že bys měla poděkovat tomu velkému chlápkuvi nahore, že ti dal do vínku takhle luxusní děčka.“ Prohlédne si mě od hlavy k patě. „Nemají na tebe ani ty nový modelky z *Pobřežní hlídky*.“

„Ach, děkuji, přítelkyně. Tak jdeme.“

Zamířím ke dveřím.

„Počkej,“ zastaví mě a přišoupne se k okraji postele.

„Pojďme hodit řeč.“

Je jasné, že je z něčeho nervózní, takže sebou plácnu na matraci vedle ní a čekám, co mi poví.

„Naše poslední dovolená skončila kvůli autonehodě tvého bratráčka a Deatona fakt příšerně. Bylo to těžký, ale tohle je naše šance zakončit léto v dobrým.“

„Proto jsme se na pár tejdnu vrátili domů k rodičům, abysme to zresetovali.“

„Jo, já vím, jenomže teď se blíží začátek školy a v Avixu budeme mít všichni jinej rozvrh. Poprvý nebudeme mít tunu společného volného času,“ začne a je mnohem vážnější než obvykle.

„Cam, my dvě máme společnej pokoj,“ zasměju se. „Budeme se vídat často a taky budeme mít víkendy.“

„Jo, jenže,“ hekne, „asi chci, aby to bylo tak dobrý, jak si představuju, víš? Tohle je naposled, co nebudeme mít prakticky žádný povinnosti. Teda kromě toho, že se nesmíme ožírat a nechat se zavraždit.“

Zasměju se, ale ona mluví dál.

„Takže navrhuju, abysme dělaly to, co jsme dělaly na našem tajným mini vejletě. Bavily se a ukazovaly klukům neviditelný prostředníčky.“

„Budeme se opalovat nahoře bez a kašleme na kluky?“

S pobaveným zasténáním se zvedne, popadne mě za ramena a zatřeše mnou. „Neřekla jsem provokovat je, aby nás chtěli zabít,“ škádlí mě s úsměvem. „Ale jo, stejnej vibe.“

Obě se zasmějeme.

„Takže fakt zábava pro osmnáctiletý – plavat, válet se, grilovat, pít, tančit, flirtovat...“ zvednu obočí.

„Ojet pár plážovych krasavců, který pak už nikdy neuvidíme,“ dodá natěšeně a pokrčí rameny. „Kluci to budou dělat,

takže jestli chceme to samý, měly bysme do toho jít. A nejlepší na tom je, že se nikdo nebude bát ,staršího bráchy a jeho kámošů,“ zazubí se.

Zachichotám se, vstanu a pozadu zamírím ke dveřím. „Žádný zbytečný analyzování, žádný zpochybňování, prostě jedeme na vlně spontánní zábavy, kterou budeme nebo nebudeme muset před klukama tajit.“

„Ale jestli jo...“

„Neviditelný prostředníčky a stejně to uděláme.“

„*Přesně* takhle jsem to myslela. Kašlu na kluky a jejich obsesivní potřebu všechno vědět! Pojdme si užít co nejvíc zábavy a co se má stát, ať se stane.“

„Co se má stát, ať se stane,“ opakuju po ní.

Cam vypískne, vyskočí a odhodí hodinky na moji postel. „Pojdme udělat nějakým chudáčkům chutě. Přece jsme čtyři měsíce neposilovaly zadky jen tak pro nic za nic.“

Opře se čelem o moje a usmějeme se na sebe.

„Jde se na to, šmejdi.“

Když scházíme ze zadní verandy, rozhlédneme se po pláži a najdeme kluky na písku asi deset metrů od nás, takže se vydáme za nimi.

„Vypadá to, že Brady už si našel nejvíc hot holku z celý pláže, aby se měl čím zabavit,“ vtipkuje Cam a kývne bradou jeho směrem.

Přimhouřím oči, přejedu malou skupinku pohledem a zastavím se u nádherné tmavovlasé dívky s opálenou pletí, která sedí na kameni. Na tváři se mi rozlije úsměv.

Jmenuje se Kalani Embers a je to určitě nejkrásnější holka v okolí, ale není volná. Je to budoucí ženuška mého bratrance Natea, se kterou už jsme se seznámili a strávili nějaký čas, když jsme začátkem léta přijeli zařídit dům. Je to taky jediná

holka, která Bradyho kdy porazila ve sportovním kvízu. Nakoupil si doslova všechny hry na světě, aby se mohl „naučit“ odpovědi a při příštím setkání s ní získat zpátky titul vševěda. Jenže Kalani, nebo Lolli, jak jí říkáme, pochází z fotbalové rodiny – všichni se pohybují v NFL – a výsledky her má v malíčku. Takže chudák Brady nemá šanci.

Lolli je nejen nejmladší, ale taky první ženou v historii NFL, která vlastní franšízu.

„A do prdele, potíže na obzoru!“ hvízdne Brady a přiláká pozornost ostatních.

Mason zasténá, zavrčí hlavou a zavolá na nás přes pás písku: „Holky, vy chcete vidět, jak srazím nějakýho šmejda na kolena?“

„Co je, Masi? Bojíš se, že by na tuhle návnadu mohla někoho ulovit?“ ušklíbne se Brady.

Není žádným tajemstvím, že Cameron má pro Masona slabost, ale nikdo z nás neví, co cítí on k ní. Dělá různé věci, třeba odhání kluky, kteří se s ní snaží dát do řeči, a objímá ji, když pláče. Ale těžko říct, jestli to znamená něco víc, protože Mason už je takový. Je to ochranář od přírody. Stará se o ni stejně jako o mě. Je tu pro ni, kdyby ho náhodou potřebovala, stejně jako zbylí dva kluci. A stejně jako já. Takhle fungujeme. Naše pětka je rodina a tam, odkud pocházíme, tenhle malý fakt trumfne všechno ostatní. Proto je tak složité to pochopit. Jak říkám, Mase se k ní chová stejně jako ke mně, takže je možné, že v tom není nic romantického. Neví, jak se starat jen trochu, vždycky do toho jde naplno.

Někdy je to požehnání a někdy prokletí, protože stre-suje a zbytečně analyzuje víc, než je nutné, ale nemůže si pomoci.

Můj brácha je nejsilnější člověk, kterého znám. Je vším, v co by otec doufal u syna, a víc, než bych si já mohla přát

u bratra. Je to nejdůležitější člověk v mém životě, a jestli chci, aby na mě byl někdo hrdý, tak právě on. Moje dvojče je moje druhá půlka, ale to neznamená, že rozumím všemu, co dělá, přestože bych si to přála.

Ať tak či onak, Cameron na to odmítá myslet, aby si nedělala falešné naděje. V žádném případě z toho není smutná ani nesedí v koutě a nedoufá – což bohužel dělám já a ví se to o mně –, ale kdyby jí Mason nabídl chození, okamžitě by souhlasila.

Trochu to komplikuje fakt, že Mason v jednom kuse flirtuje s holkami, možná stejně tak moc jako Brady. Nemyslí to zle a nikdy by Cam úmyslně nepletl hlavu, takže se asi uvidí až časem.

Podívám se na Masona, který Bradymu ukáže prostředníček, ale Brady se jen směje.

Lolli s úsměvem vstane z kamene, na kterém se opalovala. „Ale, ale, svěží jako vždycky.“

Zazubím se a připomenu si, že ji nemám objímat. Lolli není otlapkávací typ. „Musím se snažit držet s tebou krok.“

„Kámo, měla jsi vidět plavky, který si dneska chtěla oblíknout. Musela jsem si ji vzít do parády, aby byla víc sexy.“

„Takže Chase může poděkovat tobě, jo?“ ušklíbne se Lolli. Ušklíbnu se a ona se zasměje.

Lolli hned první den uhodla, co k Chaseovi cítím, a ráda trouší nevhodné vtipy, aby rozhodila kluky. Pořád se snaží být nenápadná, ale jen kvůli mně. Kdyby záleželo na ní, rovnou by mu řekla, aby mě svlékl tady na písku. Tak moc je přímočará.

„Už se ti ozvala Kenra?“ zeptám se na svou sestřenici, Nateovu starší sestru, protože si vzpomenu na události, které se staly před pár týdny.

Kenra právě ukončila vztah s násilníkem. Všechno se zhoršilo po autonehodě, kterou její – teď už bývalý – snoubenec

způsobil, když vezl ji a svého mladšího bratra. On a Kenra z toho vyšli dobře. Jeho mladší bratr, otec Paytonina nenarozeného dítěte, takové štěstí neměl. Bylo mu teprve sedmnáct.

Tomu říkám krutá hra osudu.

„Jak je Payton?“

Lolli zvedne rameno a ohlédne se za sebe na místo, kde se Payton prochází po pláži. „Snažím se neptat. Umím ji spíš rozptýlit, takže ji zabavím, když můžu.“

„Vsadím se, že to pomáhá víc, než si myslíš,“ usměje se na ni Cam.

Lolli působí rozhozeně, jako by ji tyhle citové věci zneklidňovaly, takže změním téma.

„Co máme na dnešek v plánu, jestli vůbec něco?“ zeptám se a rozhlédnu se po ostatních.

Brady pokrčí rameny a vyhodí míč do vzduchu. „Asi bysme to měli zahájit pozitivně – jít se najíst, zatancovat si, ožrat se, pak to zabalit a zejtra táborák?“

Cam a já přikýveme. „To zní dobře. Lolli, přidáte se?“

„Mýmu muži začíná za dva dny trénink, takže ne.“ Ušklíbne se. „Na celej večer se zamkneme v ložnici, ale určitě se uvidíme zejtra.“

„Když už o tom mluvíš...“ Vedle nás se objeví Nate, pozdraví nás a v další vteřině už mává na rozloučenou a rychle táhne svou snoubenku k jejich domu.

„No tak jo,“ zasměje se Cameron. „Bude to noc hříšného tance, ale nejdřív...“ Rozběhne se a s Bradym v patách se vrhne rovnou do širokého oceánu.

„Počkejte, odchyťm Kočičku.“ Mason trhne hlavou směrem k Payton. „Malý rozptýlení jí prospěje.“ Rozběhne se pár metrů po pláži směrem k mladé blondýnce, která sedí sama na skále a hledá odpovědi, které v kalifornských vlnách nenajde.

Já a Chase se pomalu blížíme k vodě.

Narazí ramenem do mého. „Jsi ráda, že jsi zase na pláži?“

„Vždycky, to přece víš.“ Zazubím se jeho směrem, ale když se podívám dopředu, ztěžka vydechnu. „Doufejme, že nás tentokrát nečeká žádný drama.“

„Jo.“ přikývne. „Neumím si představit, jaký to pro ni musí bejt.“

Zadíváme se Paytoniným směrem právě včas, abychom viděli, jak vykulí oči, když si na poslední chvíli všimne Masona. Brácha se sehne, zvedne ji do náruče a ona hlasitě vypískne a rozesměje nás tím.

S úsměvem bráchu pozoruju a na ramenou se mi usadí klid, jaký ve mně vyvolá jen oceán. „Myslím, že tahle dovolená bude jiná.“

Chase na mě koukne. „Jo?“

„Jo“, přikývnu. „Když jsme sem přijeli na konci června, pořád jsme měli pocit, že jsme sotva odmaturovali, víš? Měli jsme před sebou celý léto, ale už to tak není. Léto skoro končí a hned jak odsud odjedeme, odstěhujeme se a budeme bydlet sami. Je to prostě... jiný. Jako že jsme dospělí a tohle je teď náš život.“ Nakrčím nos a otočím se, abych se na Chase podívala. „Nemyslíš?“

Objeví se ten jeho úsměv na půl pusy, který tak miluju. „Jo. Asi je to jiný.“ Po chvíli mlčení dodá: „Možná teď bude spousta věcí jinak.“

Mluví spíš sám pro sebe než ke mně, takže neodpovím.

O chvíličku později se zastaví a podívá se na mě. Zamračeně si prohlédne moje plavky a já se nedokážu ubránit smíchu.

„Nějakej problém?“

„Jo.“ Přikývne a zvedne ke mně oči. Teď se mračí dvakrát tolik, ale ani ne o vteřinu později se mu na rtech rozlije ten jeho dobře známý úsměv.

„Chasi,“ varuju ho, ale než stihnu utéct, přehodí si mě přes rameno a běží k oceánu.

Když mě hodí zadkem napřed do vody, ostatní se rozesmějí a plavou k nám.

Přála bych si, abych mohla tuhle chvíli zmrazit. Celá naše parta si užívá poslední paprsky letního slunce, protože kdo ví, co přinese měsíční svit.

Podívám se na Chase, který se na mě přes hladinu zaculí.

A minimálně já se nemůžu dočkat, až to zjistím.

3. KAPITOLA

ARIANNA

„Dělejte, spratci! Každou chvíli tu bude taxík!“ zahuláká Mason pod schody.

„Bože, tenhle týpek je fakt sešněrovanější jako nikdo. Myslíš, že by mi dovolil, abych mu pomohla trochu se odvázat?“

„Cameron,“ zasměje se. „Fuj!“

„Ale prosím tě, klídek, panenka Marie,“ šťouchne do mě bokem a nakloní se přes umyvadlo, aby si mohla dodělat řasy.

„A to má bejt jako co?“ Koukne na moje šaty. „Sundej si ten příšernej hadr, vypadáš, jako by ses chystala hledat velikonoční vajíčka, ne řídit na tanečním parketu.“

„Zas tak hrozný to není. Já si nemůžu oblíknout proužek látky, kterému ty říkáš šaty.“

„Ale můžeš.“

„Chceš se bavit? Já si musím vybrat, kdy budu sexy, a první večer to nebude.“

Zdvihne do vzduchu prst se špičatým nehtem a zvedne jedno dokonale tvarované blondaté obočí. „Právě naopak, moje květovaná přítelkyně...“ Prudce se otočí. „Dnešní večer je ideální na to bejt sexy. Je čas se přioptit, a jestli to znamená, že Mason bude muset čelit skutečnosti, že máš vážně vagínu, tak ať.“

Stisknu víčka a vůbec se k té poznámce nehodlám vyjadřovat.

„Neblbni!“ zasměje se Cameron. „Dohodly jsme se, že se budeme bavit!“

„To jo, ale nemůžu začít řídit hned první den.“

„Zlato, mluvím za tvou pipinu, když říkám, že ty šaty musí jít. Jako do koše.“

Snažím se nesmát, ale je mi to k ničemu.

Když mi Brady začne bušit na dveře, já a Cam se pořád ještě lámeme smíchy.

„Vy dvě! Zníte, jako byste se bavily až moc. Jestli jsou v tom polštáře a kalhotky, chci se přidat!“ křičí.

„Vypadni, Brady!“ Masonův křik se ozve z... bůhví odkud. Nikdy není daleko.

Doletí k nám Bradyho smích. „Ale fakt, jste připravený? Už je tu uber!“

„Zatraceně. Jo, už jdeme!“ zakřičí Cam a probodne mě přísným pohledem.

„Sakra! Nenávidím tě,“ zavrčím, přetáhnu si šaty přes hlavu a nastavím jí ruku. „Dej mi tu zatracenou věc.“

Cam mi s triumfálním úsměvem plácne do dlaně splývavé černé šaty.

Vklouznu do nich a rychle si obuju černé lodičky se zlatými podpatky, které přede mě postaví.

„Spokojená?“ Vystrčím bok.

„Nadšená,“ ušklíbne se. „Pojďme už, než sem naběhne tvůj brácha.“

Tyhle šaty jsou jednoduché, ale sexy. Zapínají se za krkem a mají hluboký výstřih, do pasu jsou přiléhavé a na bocích se rozšiřují, takže se v nich dá svůdně tancovat. Tmavě hnědé vlasy jsem si vyčesala do hladkého vysokého culíku a k tomu mám samozřejmě výrazné kouřové stíny.

Nedělám si „celý make-up“ úplně každý den, ale je to jedna z mých oblíbených aktivit před jakýmkoli večírkem.

Vytáhnou z kabelky černé pecky do uší, vyběhnu na chodbu za Cam a při pohledu na ni se pousměju.

Má na sobě temně purpurové šaty bez ramínek, přiléhavé od hrudi až po zadek. K nim si obula lodičky v nude odstínu a místo očních stínů použila jen silnou vrstvu řasenky. Dlouhé blondaté vlasy má rozpuštěné a ve velkých plážových vlnách jí splývají až na záda. Moje nejlepší kámoška je kus.

„Tak jo, mrcho!“ Na posledním schodu se do mě zavěsí.
„Jde se na to!“

Zapnu si náušnici a hrdě narovnáám záda.

Brady si nás všimne první, jako obvykle, a ozve se jeho nechvalně proslulé hvízdnutí.

„Zatraceně!“ Přistoupí k nám, obě nás políbí na tváře a popadne nás za ruce. „Předvedte se mi trochu. Ukažte mi, co tam máte.“

Smějeme se, ale zatočíme se před ním, přesně jak chtěl.

„Co myslíš, Brady? Jde to?“

„To si teda pište, tohle každopádně jde,“ zazubí se. „Dělejte, dáme si v kuchyni panáky, než vyrazíme.“

„Myslela jsem, že už tu máme uber.“

„Nějak jsem vás sem musel dostat,“ přizná a obě nás plácne po zadku.

Když vejdemo, Mason se prudce otočí a okamžitě nasadí zamračený výraz.

„Co to má jako bejt?“ vyštěkne. „Vy se mě fakt snažíte dostat do basy.“

„Klídek,“ zasměju se a zavrtím hlavou. „Dneska večer žádný pouta.“

„No jako...“ začne Cam a teatrálně zamrká řasami. „Leda by je někdo chtěl...“

„Tak jo.“ Mason rozhodí rukama. „To je fuk. Klidně si noste šaty, do kterých by se vešel ten prvňák od sousedů, ale já na tohle budu potřebovat dvojítyho.“

„Jasně, chlapec.“ Brady se zářivě usměje. Nenápadně mrkne svým směrem a z očí mu kouká neplecha.

Natáhne se, pomalu mě pohladí po paži a pak mi položí ruku na bok. Druhou rukou mi nalije panáka a přiloží mi ho ke rtům.

„Otevři pusinku, Ari,“ zašeptá chraplavě.

Upřeně se na něj podívám, hraju s ním jeho divadýlko a udělám, co mi řekl.

Dívá se mi do očí, potlačuje smích a nalije mi štiplavou tekutinu do krku. Jakmile polknu, přejede mi palcem po spodním rtu a setře jedinou kapku, která mi na něm ulpěla.

„Jsi kretén,“ zavrčí Mason z legrace a my už se neudržíme a oba vybuchneme smíchy.

„Oukej, šmejde, to už by stačilo.“ Chase se zamračí a kývne směrem k láhvi. „Teď nám naley panáka, ať můžeme vypadnout.“

Cam si potají schová ruku za zády a já si s ní nenápadně plácnu, obě koukáme před sebe a snažíme se nesmát.

Brady zatleská. „Tak jo, lidi, na náš první večer, kdy jako dospěli legálně pijeme alkohol!“ Popadne svou skleničku a zvedne ji do vzduchu. „Aspoň podle těch drsnejch falešnejch dokladů, co jsem nám sehnal!“

„Jupí!“ zaječí Cam.

Přitukneme si a kopneme do sebe drinky.

„Razíme, šmejdi!“ houkne na nás Cam přes rameno cestou ke dveřím.

My čtyři ji následujeme.

Brady stráví celých deset minut v autě kázáním, co máme říkat a jak se máme chovat, až vytáhneme naše falešné doklady, ale jeho obavy jsou nakonec zbytečné.

Cameron se usměje a vyhazovač nás nechá projít. No... taky ho poprosila, aby jí zkontroloval zip na zádech, a on jí ohromně ochotně vyhověl.

Kluci museli ukázat doklady, ale dvojník Toma Hardyho na ně sotva mrkl, takže asi vypadají věrohodně. Nebo je mu to úplně fuk.

Sotva překročíme práh, Cam vypískne a chytí mě za paži. „Tohle je úžasný!“ vykřikne a už se vlní do rytmu.

Klub je obří otevřený prostor s kruhovým půdorysem. Pravou a levou stranu lemují kulaté boxy s bílými stoly a sedačkami, podél zadní stěny se táhne bar. Osvětlení je tlumené a lehce namodralé, ale ne jako od ultrafialových svítidel. Panuje tu spíš taková kouzelná, mrazivá atmosféra. Podlaha metalicky stříbrně září, což tuhle iluzi ještě umocňuje.

Cameron nás dovede k boxu u baru a na pár drinků si sedneme.

O hodinu a tři midori sour později moje tělo vibruje a jsem připravená vyrazit na taneční parket. Abych byla fér, my holky jsme byly připravené hned, jak jsme vešly dovnitř, ale kluci – přehnaně ochránářští surovci – chtěli nejdřív „obhlédnout terén“.

Promýšlím další krok a rozhlédnu se kolem sebe. Jsem v boxu zablokovaná, Chase je po mé levici, ostatní po mé pravici, takže mi zbývá jen jedno logické řešení. Logické, ale potenciálně problematické. Alkohol ve mně to evidentně nezajímá, protože můj zadek už se zvedá ze židle.

Rychle vyskočím, a než se mě někdo pokusí zastavit nebo stihnou vyměknout, začnu se cpát přes Chase na taneční parket. Když se naše těla dotknou, celý ztuhne. Mezi stolem a sedačkami není moc místa, takže jediný způsob, jak se můžu protáhnout, je, že mu trochu přitisknu zadek do klína. A já to udělám.

Jeho ruce okamžitě vyletí k mým bokům a rychle mě prostrčí do uličky, opatrně mě postaví na nohy vedle stolu a střelí očima po Masonovi dřív, než ten stihne promluvit.

„Mohla jsi mu říct, aby tě pustil, Ari.“ Z bráchova nabroušeného pohledu mě pálí tváře.

Ignoruju to. „Jak vidíš, drahý bratře, nebylo to potřeba. Už stojím a teď... jdu tancovat.“

Cam vypískne a rychle skočí vedle mě. „Beze mě ne, mrcho!“

„To mě podrž,“ vydechne Brady a my všichni se otočíme směrem, kterým slintá.

S obrovským úsměvem na tváři štouchne Masona do ramene. „Uhni, brácho.“ Brady bodne palcem za záda a ukáže na brunetu, která se opírá o bar. „Musím jít za ní.“

„Odtud jí ani nevidíš do obličej,“ řekne Cam s nakrčeným nosem.

„*Ale ten zadek,*“ řekne Brady a s očekáváním se na mě podívá.

Široce se usměju a navážu tam, kde skončil. „*Ten její zadek...*“

„*V těch džínách,*“ dokončí Brady se smíchem slova písničky a zvedne ruku, abychom si zaslouženě plácli. „Věděl jsem, že nezklameš.“

„Tak jo, Waka Flockové, jdeme.“ Cameron obrátí oči v sloup a táhne mě na taneční parket.

Nacpeme se mezi několik skupin lidí, najdeme si pěkně přeplněné místo zhruba uprostřed a rozjedeme to.

„Kámo, je mi super!“ překřičí Cam hudbu.

„Mně taky!“ zasměju se. „Ten poslední drink mi nějak stoupl do hlavy.“

Z reproduktorů začne hrát „She knows“ od Ne-Ya a my se podíváme jedna druhé do očí.

„Do prdele,“ zaječíme s opileckým smíchem a pak se do toho opřeme.

Houpeme boky, otáčíme tělem do rytmu a plnými doušky nasáváme náš úplně první večer v klubu.

Zavřu oči a jako vždycky nechám hudbu, aby ovládla mé tělo. Ať jsem šťastná, smutná nebo našťavaná, potřebuju hudbu. Život spojuju s texty, tóny s náladou.

Rytmus mě umí povzbudit i zlomit, slova mě nabíjí energií, nebo úplně rozloží. Spousta lidí se vyhýbá písničkám, které jim připomínají hlubokou bolest, ale já říkám, ať se v tom nechají vykoupat. Když je lidem dobře, obvykle si pustí rozjařenou vypalovačku, která je roztančí. Takže jestli začnete tančit, když se vám chce tančit, proč se pořádně nevybrečet, když je to potřeba?

Potřebuju hudbu stejně jako moje dvojče fotbal. Naše touhy nám vycházejí z duší a ta moje se právě teď cítí smyslně.

Netrvá dlouho a davem se procpe nějaký blondák a začne se ke mně přibližovat. Souhlasně se usměju, takže vklouzne rovnou ke mně a začneme tancovat. Koutkem oka zahlédnu, že Chase a Mason tančí s nějakými holkami jen pár kroků od nás. Nepochybuju o tom, že je to záměrně, aby na nás mohli dohlížet, ale zároveň musím uznat, že nás neruší.

Pravděpodobně proto, že si naše partnery držíme od těla. Po několika písničkách začne hrát „Loyal“ od Chrise Browna a Cam vedle mě vypískne.

Znovu vyhodím ruce do vzduchu, výměním svého partnera za svou nejlepší kamarádku a zpíváme spolu jako dvě opilé holky v karaoke baru, hlasitě a falešně.

Cam trhne bradou směrem k našim klukům a já přesně vím, na co myslí.

Prodereme se k nim právě včas, abychom zazpívaly refrén a navzájem u sebe vyvolaly další záchvat smíchu.

„Moc pěkný, holky,“ zasměje se Mason a ustoupí od své zamračené zrzky. „Fakt pěkný.“

Cameron se zazubí a ovívá se. „Potřebuju vodu a další drink!“

Mason se rozhlédne, zřejmě hledá Bradyho, a pak přehodí paži kolem Cameroniných ramen. „Půjdu s ní!“ vykřikne a táhne ji k baru, ale nejdřív s očima upřenýma na Chase ukáže na mě. „Ty zůstaň s Ari.“

Odejdou a já se postavím Chaseovi tváří v tvář a zavrtím rameny. Se smíchem zavrtí hlavou, ale moje pozvání nepřijme, takže tančím bez něj.

Zavřu oči, nechám se pohltnout hudbou a asi po půlce písničky mě zaplaví žár Chaseovy blízkosti. Musím se hodně ovládat, ale neotevřu oči, ještě ne. Čekám a dál se pohupuju do rytmu hudby, dokud se konečně trochu nepřiblíží. Moje smysly zaplaví čistá vůně santalového dřeva a já prudce otevřu oči a upřu je do jeho krví podlitého pohledu.

Po alkoholu se pohybuje trochu vláčně, ale drží se, a když mu položím ruce na ramena a přitáhnu si ho trochu blíž, přistoupí na to.

„No teda,“ škádlím ho. „Už skoro tančíme.“

Koutek rtů se mu zvedne v úsměvu a já se zhluboka nadechnu, když mi volnou rukou sjede na bok. „Jsi odvážná, že sis oblíkla tohle.“ Zatáhne za pružnou látku.

„Líbí se ti?“

Zamračí se a já se potichu zasměju, ale už nic neříkám. Horko sálající z jeho ruky mi smaží mozek, nedokážu vnímat nic jiného.

Jen jeho ruce na mně.

S každou další vteřinou mě moje představy vtahují hlouběji, tlukot mého srdce začíná kolísat.

Pohne se a jeho tělo se letmo dotkne mého. Je to jako akcelérátor – zrychleně mi pumpuje krev, která posílá alkohol kolující v mých žilách přímo do mozku a smývá s ním můj zdravý

rozum. Nebo je to přinejmenším jediné vysvětlení toho, proč se najednou odvážím sjet rukama trochu níž.

Pořád vlním boky, pomalu přejeďu dlaněmi po křivce jeho ramen a přes jeho vysekanou hrud'

Střelí očima k mým a moje ruce se rozhodnou šplhat výš a výš, dokud se prsty nedotknu jeho napjatého krku. Chase polkne a na čele se mu objeví tenká zamračená vráska.

Pod nohama nám divoce buší basy, barvy se změň, prostor kolem nás je temnější a dav jako by se k nám pomalu přibližoval. Jsme s Chasem zabarikádovaní.

Už jsme spolu několikrát tancovali. Na narozeninách a oslavách výročí našich rodičů, na pár školních plesech, ale ne takhle. Ne takhle blízko a nikdy po pár drincích.

Tohle je nové. Nepoznané.

Moje prsty si najdou cestu do jeho vlasů a jemně ho škrábu na zátylku, jako bych ho masírovala. Nechtěně se nepatrně pohnu a on usykne, když se stehnem letmo otřu o důkaz jeho vzrušení.

Stojí mu.

Do háje, stojí mu kvůli mně.

Začnu tančit do nového rytmu a moje tělo s každým pohybem vyvíjí sotva znatelný tlak na jeho nádobíčko. Chase zvedne ruce, popadne mě za zápěstí a skloní rty k mému uchu.

„Ari, co to děláš?“

Cítím z jeho dechu tequilu, s mrazením v zádech si vzpomenu na rozhovor s Cam a zaplaví mě nově nalezená sebe-důvěra.

„Co to dělám?“ zopakuju jeho otázku a stáhnou se, abych se setkala s jeho upřeným pohledem. „Dělám si, co chci.“

Kašlem na kluky.

Jeho tvář je s každou vteřinou napjatější.

Přirazím rty na jeho.

Chase se napne, cukne sebou, ale bleskově mě popadne za nadloktí a odstrčí nás od sebe na celou délku svých dlouhých paží. Rozšířené, zarudlé oči najdou ty moje a jeho obličej zbledne.

Chase zavrtí hlavou a z tváře se mu začne vytrácet výraz. „Arianno... ne.“

Otevřu pus, ale nic z ní nevyjde. Pustí mě a promne si obličej.

Když si všimnu jeho vyděšeného výrazu, za víčky mě začnou pálit slzy. Zrudnu a uhnu pohledem.

V tu chvíli se k nám davem proderou Mason s Cam a Chase ode mě bleskově odskočí, vrazí si ruce do vlasů a vyloudí ten největší, nejfalešnější a nejkřečovitější úsměv, jaký jsem kdy viděla.

Když mi dojde, co se ve skutečnosti stalo, všechno se ve mně mele.

Já ho chtěla políbit, ale on mě ne. Když mu došlo, co jsem udělala, nejradši bych se z paniky v jeho očích propadla do země.

Bez jeho svolení jsem ho přinutila překročit hranici, kterou držel tři metry před sebou. Tahle tenká linie je teď pokrytá vrstvou mokrého písku a každý, kdo kdy vkročil do oceánu, ví, že není tak snadné ji smazat. Houstne s větrem a vlnami a jsme v jižní Kalifornii, takže máme obojího nadbytek.

Ne že by na tom záleželo, protože jestli mi jeho vyděšený výraz něco řekl, tak to, že kdyby musel, naházet by ten mokrá písek klidně až na druhý konec oceánu.

Alkohol našťestí nežbluňká jen v nás, ale i v těch dvou, kteří se k nám teď vrátili, takže si ničeho nevšimnou. A když mi brácha podá láhev s vodou, políbí mě na čelo a pak se s nedbalým úsměvem obrátí ke svému nejlepšímu kámošovi, přijmu ji s křečovitým zazubním. Vypiju půlku vody a otočím

se ke Cameron. Podá mi jeden z drinků, které drží v rukou, a než je do sebe hodíme, z ničeho nic se objeví Brady s vlastním panákem.

Celá naše pětka se postaví do kroužku, vypijeme drinky na ex a tím to nekončí. Potřebuju se opít víc než kdy jindy, takže kdykoli někdo navrhne dalšího panáka, jsem pro a dychtivě souhlasím.

Cítím se jako blbka, ale spousta alkoholu mi zamlží zrak stejně jako přítmí, které zároveň skryje slzy, jež mi bez mého svolení stékají po tváři. Díky peklu a díky bohu za velkorysé barmany, kteří nás obsloužili i po ohlášení poslední objednávky.

Teprve dlouho po druhé ráno vystoupíme z uberu a klopytáme po příjezdové cestě ke dveřím.

Cameron si zuje boty a začne poskakovat na špičkách. „Dělej, Masi! Musím nutně čůrat. Dělej, sakra!“

Mason se zasměje a při tom zápasí s klikou. „Snažím se, ale ten klíč je rozbitý nebo co,“ zamumlá.

„Ach bože!“ zalapám po dechu a rozhlédnu se, „zapomněli jsme tam Bradyho!“ Kopnu do Mase.

„Do prdele, Ari!“ Začne poskakovat, ale stejně ztratí rovnováhu a spadne na zeď vedle nás.

Vybuchnu smíchy, zakopnu na vysokých podpatcích a rychle se chytím sloupku verandy po své pravici.

„Brady odešel s tou holkou,“ kňučí Cameron, pořád hopká kolem nás a čeká, až bude moct dovnitř.

„S tou holkou s tím velkým zadkem?“

„Ne, s tou s těma velkýma kozama.“

Jo, jasně. Vzpomínám si na ni.

Mason znovu zápolí se zámkem, a právě když se mu podaří trefit klíč do dírky, vyklouzne mu z konečků prstů a spadne na podlahu verandy. „Do prdele,“ zasměje se, stiskne kliku a zalomcuje s ní.

Za mými zády se ozve Chaseův smích a já se otočím a uvidím ho, jak se hrbí nad zábradlím a ze všech sil se snaží nespadnout. Ozve se hlasitý náraz a já sebou škubnu opačným směrem právě včas, abych viděla, jak se Mason převáží, zatímco se v předklonu pokouší zachytit klíčenku.

„Do prdele!“ zavyje Cam a padne před ním na kolena.

O půl vteřiny později se ozve Chaseovo „zatraceně“.

Rychle se otočím, zrovna když klopýtne, a vidím, jak přistane pod verandou na zadku a s nohama nataženýma na schodech před sebou.

Nemůžu přestat zírat, hlava se mi kymácí z jedné strany na druhou a je mi z toho na zvracení.

Cam se nekontrolovatelně rozesměje, kecne na zadek a opře se horní polovinou těla o Masona, který se už nesnaží vstát a zavírají se mu oči.

„Teď bysme je totálně mohly zneužít,“ zazubí se Cam.

Nemůžu si pomoci a rozesměju se, pak skopnu boty, padnu do jednoho z křesel na verandě a zhluboka se nadechnu.

Alkohol nikdy nezklame.

4. KAPITOLA

ARIANNA

Slunce je dnes teplé a lákavé, úplný opak včerejška, kdy naši čtyřku kolem páté ráno probudil Bradyho smích.

Vůbec se nám nepovedlo dostat se do domu, odpadli jsme na křeslech na terase a přesně takhle nás Brady našel. Když jsme se trochu prospali, pokusili jsme se jít k vodě a pobýt s našimi bratrance a kámoši, ale nedostali jsme se dál než na verandu, protože naše kocoviny vyhrály. Takže jsme se otočili a vyplácli se na gauči. Celý den jsme koukali na filmy.

Dneska jsme se ale probudili nabití a připravení se bavit. Zašli jsme na snídani do kavárny Oceans Café, na kterou Lolli přísahá, a pak jsme vyrazili do obchodu vyzkoušet Bradyho falešný doklad. Vyšlo to a teď máme dvojité zásoby, jen pro jistotu.

Vzhledem k tomu, že jsme kompletně vybavení na dnešní táborák, sbalíme večírkové nezbytnosti a vyrazíme na pláž.

Cam, Mason a Brady se rozběhnou rovnou do studené vody, ale já si rozložím plážovou podložku a okamžitě sebou na ni plácnu. Když na kůži ucítím slunce, s úsměvem zavřu oči, ale něco vedle mě zašramotí a to mě přinutí vzhlédnout. U mé deky stojí Chase a se zamračeným výrazem zírá na naše kámoše. Seberu odvalu a zatahám ho za plavky, abych upoutala jeho pozornost.

Podívá se dolů a já se zvednu na loktech a zacloním si oči dlaní. Kývnu na něj, aby se ke mně přidal.

Chvíli váhá a pak, aniž by se na mě podíval, se natáhne do stejné pozice jako já.

Ucítím bodnutí úzkosti, protože vím, že už se nemůžeme vyhýbat tomu, co se stalo v klubu. Je to poprvé, co jsme od té noci sami, a vím, že nejsem jediná, kdo si to uvědomuje.

Přiznávám, že jsem se druhý den probudila trochu v rozpacích, ale ne natolik, abych toho litovala. Kdyby se pak vztekal nebo mě ignoroval, pravděpodobně bych toho litovala, ale nic z toho se nestalo. Necivěl na mě ani se mi nevyhýbal pohledem. Ale právě teď to dělá. Napětí v jeho ramenou se s každou další vteřinou zdvojnásobuje. Sice se snaží soustředit na blbnutí ostatních v oceánu před námi, ale vím, že ani nevidí, co má přímo před nosem. Je ze mě popletený. Nebo spíš *kvůli* mně.

Skloní bradu na hrudník a pak to přijde.

„Jsme v pohodě?“ zeptá se a upřeně zírá na písek pod sebou.

„Proč by ne?“

„No tak, Ari. Tohle nedělej.“ Zavrtí hlavou a podívá se jinam.

Zavalí mě vlna obav a zhluboka se nadechnu. „Chasi, podívej se na mě, prosím.“

Poslechne a odhalí přede mnou svůj smutek a zmatek.

„Mluv se mnou. Co se tady děje?“ zeptám se a volnou rukou si zaklepu na spánek.

S povzdechem si lehne vedle mě a otočí hlavu tak, aby se mi mohl podívat přímo do očí.

Nevím, jak se mám sakra soustředit, když je takhle blízko, ale trochu se na něj usměju a povzbudím ho, aby promluvil.

Dívá se na mě tak upřeně, že bych nejradši uhnula pohledem, ale neudělám to.

„Co mělo znamenat to v klubu?“ natukne téma.

V krku se mi udělá knedlík, ale spolкну ho.

„Uvolnila jsem se.“

„Uvolnit se znamená dát si drink s kámoši.“

Privře oči a já vzdychnu a zvednu se do sedu. „Jestli chceš omluvu, nemůžu sloužit.“

„Jenom se to snažím pochopit.“

Zraněně, nevesele se zasměju a podívám se na oblohu. „Nepředstírej, že to celou dobu nevíš,“ zašeptám. „A nepředstírej, že jsi nebyl stejně zvědavej jako já. I když jsi to nechtěl, vím, že jsi o tom přemýšlel.“

„Co tím chceš říct?“

Trhnu hlavou a zamračím se. „Sice ses odtáhl, ale nejdřív jsi mě stíkl.“

„Byl jsem v šoku!“ zašeptá důrazně. „Nic takovýho jsem od tebe rozhodně nečekal.“

„Jo?“ Pozvednu obočí. „Takže se ti postavil z šoku?“

„Hej!“ Ruce mu vyletí nahoru a znovu se rozhlédne. „Bylo to alkoholem a náladou a –“

„A mnou.“ Zavrtím hlavou. „Možná jsi nechtěl, aby se něco stalo, ale tohle nemůžeš popřít. Víím, že jsme byli opilí, věř mi, to mi nemusíš připomínat. Střízlivá bych na to asi byla srabík, ale nelituju, že jsem to udělala. Udělala bych to znova.“

„Nech toho,“ sklouzne z jeho rtů tak rychle, že si sám ani neuvědomí, že to řekl, dokud se to nestalo.

Oba ztuhneme.

Chase zase sklopí oči k písku a pak je pomalu zvedne zpátky ke mně. „Nech toho,“ zašeptá tak tiše, že to skoro neslyším. „Už se to nesmí opakovat. Mám tě rád, Ari, to přece víš, ale tohle není... nemůžeme.“

„Nemůžeme, jako že bysme neměli?“ Polknu a přinutím se neuhnout pohledem, přestože bych to nejradši udělala. „Nebo nemůžeme, jako že nechceš?“

Chase ostře vydechne a na rtech se mu objeví stín smutného úsměvu. „Obojí, Ari.“

Odsunu se od něj a vytvořím mezi námi mezeru. Natáhne se po mně, ale já ucuknu.

„Promiň.“ Poraženě svěsí ramena.

Nadechnu se a znovu se mu podívám do očí.

Chci být našťavaná. Chci křičet a ječet, ale nedovolím, aby moje zklamání zastřelo pravdu, protože vím, že by to stejně k ničemu nebylo.

Chase to neříká proto, aby mi ublížil. Není zlomyslný ani manipulativní.

Jenom... je to nejlepší kámoš mého bráchy.

Chvilí na sebe zíráme a pak se mu zachvějí rty.

„Co je?“

„Jenom mě trochu překvapilo, že to v sobě máš.“ Zazubí se.

Ze rtů mi vyklouzne rozpačitý smích a schovám obličej do dlaní, ale on se natáhne a sundá mi je.

Znovu se zasměju, ale on ne. Pobavený výraz na jeho tváři se pomalu vytrácí.

Polknu. „Chasi –“

„Bacha!“

Než stihnu zareagovat, něco mě praští do hlavy, až se z nárazu cizího předmětu lehce zakymácím.

„Do prdele!“ Chaseovy zvednuté paže zmrznou ve vzduchu. „Ari! Není ti nic?“

Sáhnou si na hlavu a všimnu si, že mi u nohou leží míč.

„Nic mi není. Nebolelo to, to –“ Slova mi uvíznou v krku, když mě začne brnět kůže a na holých zádech, těsně pod zavazováním plavek, ucítím něčí teplou ruku.

Kouknu přes rameno a zatají se mi dech – dívám se do očí cizímu klukovi.

Klukovi s modrýma očima.

Ta modrá je tak temná jako oceán za noční tropické bouře.
Ne, takhle ne.

Spíš jako půlnoc. Jako když je měsíc na obloze nejjasnější
a vrhá stín na temné moře.

Nebo je to kovově modrá jako paví očko?

Nevím přesně.

Podívám se na jeho vlasy v sytém odstínu tmavě hnědé.
Jako by právě vylezl z vody a možná to tak je. Nevím. Má na
hlavě trochu vystajlovaný, chaotický rozcuch. Zajímalo by mě,
jestli má hebké vlasy.

Vypadají hebké.

A ty rty. Já –

Počkat.

Co to sakra dělám?

Vždyť toho kluka ani neznám.

Ale vážně, kdo má takhle dokonale tvarované rty? A způsob,
jakým se pohybují, když mluví, je jako dokonale sladěná
symfonie –

Moment. Jeho rty se pohybují.

Mluví na mě. A teď se... usmívá?

A má fakt hezký úsměv, trochu nakřivo a roztomilý.

Panebože, určitě se směje mně. Střelím pohledem nahoru
a on mě pobaveně a zároveň zvědavě pozoruje.

„Já –“ polknu. „Cože?“

Hrudníkem se mi šíří horko a já vím, že nemůžu udělat
vůbec nic, abych to zakryla.

Tajemný neznámý se tiše zasměje a já ucítím hluboko
v podbřišku žár.

A je to oficiální. *Oficiálně* přicházím o rozum.

Za našimi zády se ozve odkašlání.

Chase.

Panebože, Chase!

Rychle vyskočím, dopřeju si trochu prostoru a nechám Chase sedět na zemi s tajemným neznámým, který dřepí vedle něj.

„Jsi v pohodě?“ zeptá se tajemný neznámý a skrývá svůj vyzubený úsměv.

Řekla jsem skrývá? Chci říct, že se snaží zakrýt svůj vyzubený úsměv. Mizerně.

„Hej, devatenáctko!“ zavolá odněkud z dálky známý hlas.

Kluk otočí hlavu, ale než se ohlédne přes rameno, až do poslední vteřiny ode mě neodtrhne pohled.

Podívám se stejným směrem, odkud k nám míří Brady.

Kývne bradou, což je univerzální gesto, které znamená „chystám se odpálit míč a ty bys ho měl chytit“ a zřejmě ho chápou všichni kluci. A hned to taky udělá.

Kluk míč lehce chytí. Fakt. Úplně lehce. V podstatě jenom vstal, zvedl ruku a bum, míč mu přistál v otevřené dlani.

Zase ten úsměv.

Běží k nám Brady, Mason s Cameron jsou hned za ním.

Tajemný neznámý se na mě podívá a usměje se, krátce přejede pohledem po mém těle, ale ne perverzním způsobem, možná ani ne schválně. Spíš ve stylu „ty jsi žena v miniaturních plavkách a já jsem muž a mám oči“.

Chase si toho taky musí všimnout, protože se probere z toho svého zasnění nebo co, vyskočí na nohy a postaví se přímo za mě. A tím myslím tělo na tělo. Je tak blízko, že v šoku prudce trhnu hlavou jeho směrem a zahlédnu nespokojený výraz, který se mu rozlévá na tváři.

Brady dorazí k nám a okamžitě si všimne, jak blízko u sebe stojíme. Zamračí se a tázavě zvedne světlé obočí. A to stačí k tomu, aby ode mě Chase couvnul.

Teď cítím teplo rozlévající se v hrudníku z úplně jiného důvodu než předtím.

„Co je, kámo?“ Brady se usmívá a chystá se na nechvalně proslulé potřesení rukou kombinované s plácnutím v *bro-mance* stylu. „Nevěděl jsem, že se ještě vrátíš.“

„Počkat.“ Podívám se na toho cizího kluka a pak na Bradyho. „Vy dva se znáte?“

Tajemný neznámý se na mě podívá s mazaným úsměvem. „Ach... ona mluví.“

Brady s očekáváním přivře oči, takže mu to vysvětlím: „Stala jsem se obětí bezohledného fotbalového útoku.“

Vysloužím si další úsměv, ale když po tom klukovi střelím pohledem, nevidím mu do tváře, protože ke mně přistoupí Brady a políbí mě do vlasů.

„Není ti nic, Ari?“ zeptá se upřímně a pohladí mě po vlasech jako pejska.

„Jsem v poho.“ Snažím se ho odstrčit, ale on se posune a přehodí mi paži kolem ramen.

Kývne směrem ke klukovi, který je evidentně jeho kámoš. „S mojí holkou se asi ještě neznáš.“

To tajemného neznámého zaujme a vrhne rychlý pohled na Chase.

No paráda! Teď si myslí, že jsem fanyнка, kterou si mezi sebou půjčují.

Než se stihnu bránit, je tu Mason a udělá to za mě.

„Není to tvoje holka, kreténe.“ Z bráchova hlasu je patrné, jak je našťvaný.

Brady se zasměje, já vyklouznu z jeho sevření a podívám se na Masona.

Usmívá se tak zářivě jako děti, když vcházejí na stadion na první profesionální fotbalový zápas. „Čau, kámo! Jak je?“

Tajemný neznámý zírá na mě, ale mluví na Masona. „Dobře, chilluju, dokud můžu.“ Koukne na Mase, ale rychle se znovu zaměří na mě. „Určitě ti nic není?“

„Jsem v pohodě, nic se nestalo.“

I když okamžitě odpovím, Mason se postaví vedle mě a mračí se jako nikdy.

Tihle kluci, fakt. „Řekla jsem, že jsem v pohodě, Masone. Klídek. Dostala jsem míčem. Jsem živá a dýchám. Jak říkám, nic se nestalo.“

„Byla to moje chyba,“ řekne ten cizí kluk se špetkou skrývaného pobavení v melodickém hlase. „Špatně jsem odhadl přihrávku.“

Mase přikývne, couvne a zazubí se. „Podělaná přihrávka – to nezní jako ten frajer, kterýho znám.“

„Jsem si jistě, že tě můžu naučit, jak dělat věci pořádně,“ procedí Chase s nepřehlédnutelnou arogancí.

Automaticky narovná záda, ale nutím se nekoukat jeho směrem.

„Harpere.“ Kluk trhne bradou. „Co rameno?“

„Super.“

„Ehm,“ protáhne Cam. „Teď si stáhnete kačata a někdo vytáhne pravítko?“

Neovládnu se a střelím po ní pohledem. Cam se na nově příchozího zazubí.

„Ne, to nebude potřeba. Myslím, že se jen bojí o svou holku,“ řekne tajemný neznámý a nepřestává se mi dívat do očí.

Spolknu úšklebek a on to nějak pozná a maličko povystrčí jazyk, aby skryl ten svůj.

Takhle nahodit udičku přímo uprostřed chaosu je sakra dobrý způsob rybaření. Úlovek je zaručený a on to ví, stejně jako já vím, že po něm skočí Cam.

A ta mě nezklame.

„Ale ona vůůůbec není jeho holka, že ne, Chasane?“ Cam probodne Chase ostrým, vyzývacím pohledem.

Setři ho, kámo.

Hlavní slovo má jako obvykle Mason, který vůbec nedá Chaseovi šanci odpovědět. Ne že by se Chase ozval.

„Nevím, kde jsi k tomu přišel, ale jsi úplně mimo, brácho.“ Mase kývne směrem ke mně. „Ari, tohle je Noah Riley, kapitán našeho týmu. Noahu, tohle je moje dvojče Ari a naše kámoška Cameron.“ Ukáže na ni. „Taky jdou na Avix.“

Noah, jak ho Mason představil, nás pozdraví úsměvem.

„Páni,“ ozve se Cameron hned vteřinu po tom, co Mason domluví, a sjede Noaha pohledem od hlavy až k patě. „Jestli jsi nějaký znamení toho, co ještě přijde, budeme mít letos velký trable.“ Nespouští z Noaha oči a nakloní hlavu na stranu. „Že jo, Ari?“

„Neodpovídej na to.“ Mason mě probodne tvrdým pohledem a další takový rychle naservíruje Cameron.

„Oukej,“ skočím mezi ně, než se jeden z nich rozhodne znovu otevřít pusu, a otočím se k Noahovi. „Ráda tě poznávám, Noahu. A protože mám pocit, že se zeptáš znovu, jo, přísahám, že jsem v pořádku. Tihle tři mě trefili míčem do hlavy víckrát, než dokážu spočítat. Teď už je to pro mě normálka.“

Zírá na mě se zábleskem něčeho neznámého v očích. „No jasně, máš za bráchu quarterbacka.“

Noah se usměje a já se přinutím mu úsměv neoplatit.

Bože, ten kluk je tak nádherný. Znervózňuje mě to.

„Tak jak je, chlape?“ zeptá se ho Mason. „Zdržíš se pár dní?“

Noah k němu neochotně přesune pozornost.

„Kéž by. Mám nějaký schůzky, takže se musím vrátit na kampus. Vždycky se najde pár natěšených prváků, co dorazí brzo. Jestli tam nebudu a neukážu jim, jak to u nás chodí, trenér mi nakope prdel.“ Zazubí se a podívá se mým směrem. „Vlastně odjízďím hned zejtra ráno.“

Chase se konečně ozve. „Škoda, tak se asi uvidíme ve škole.“

Noah přikývne a na okamžik se na Chase zadívá.

„Ale zejtra je zejtra, takže dneska večer musíš přijít za náma k ohni.“ Cameron si odhrne z tváře mokré vlasy.

„Jo, chlape, přijď,“ přidá se Brady.

Noah se trochu nejistě ohlédne za sebe. „Přijel jsem s klukama z týmu, takže bych vám nerad zkazil večírek.“

Cam spadne brada. „Je vás víc?!“

„Kristepane,“ zabručí Mason.

„Jo.“ Noah přikývne a přemáhá úsměv, který málem zvlí jeho plné rty. „Jsme čtyři, abych byl přesnej, a je tu i kámošova ségra s kámoškama.“ Noah se mi podívá do očí.

„No, bez tý ségry se obejdeme.“

„Cameron!“ zasyčím.

„Jen jsem řekla, co si obě myslíme.“

Moje nejlepší kamarádka neomylně pochopí můj výraz „co blbneš“, odpoví mi svým „ty víš, že souhlasíš“ a přezíravě mávne rukou.

Ta mrcha na mě ještě mrkne.

Já ji snad zabiju.

„Nevšímej si jí,“ řekne Brady a ukáže na Mase. „Podle mě má růžovou buchtičku.“

Noah svraští obočí. „Růžovou buchtičku?“

Bože, ne. Prosím, ne...

„Jo.“ Brady pokrčí rameny, jako by jeho nesmysl dával na prostý smysl. „Znáš to... nám se stáhnou koule a zatraceně to bolí a holky mají naběhlý, pekelně citlivý, růžový buchty.“ Schovám obličej do dlaní.

Miluju naši malou partu, ale co sakra blbne?!

Mason i já víme, že Cameron souhlasně přikyvuje. Ani se na ni nemusíme koukat.

„Kdo všechno tu je?“ zeptá se Chase a tón jeho hlasu zní poprvé od Noahova příchodu srdečně.

„Nick a Jarrod a můj kámoš, kterej nebyl na soustředění, Trey Donovan.“

Prudce trhnu hlavou Cameroniným směrem a podívám se jí do očí.

„Je v našem týmu, defenzivní lineman.“

„Nevěděl jsem, že soustředění je dobrovolný,“ vtipkuje Brady a Noah se usměje.

„To fakt není, ale Trey nastupuje do čtvrtáku, loni propásl nábor, takže má trochu volnější ruce. Pozvali ho na setkání se scouty do –“

„Tampy,“ vyhrkne s Cameron současně a všichni sebou škubnou.

„Jo, přesně tak...“ souhlasí Noah.

„Do prdele...“ zašeptá Cam a pomalu se na mě podívá. Konečně se usměje a pak mi stiskne paže. „Do prdele!“ Rozzáří se. „A já myslela, že už ho nikdy neuvidím!“

„Jak vy dvě –“ přeruší mě Noah uprostřed myšlenky a jeho rty se pomalíčku zvlíná úsměvem. Chvilíčku na mě zírá a pak sklopí oči k vlastním chodidlům. „Motýlci?“ Koukne na nás.

„Jú,“ vyhrkne Cam. „Řekl ti o nás?“

„O co tu sakra jde?“ zeptá se Chase.

„Přesně to chci vědět taky,“ vyštěkne Mason.

„Já to věděl!“ zařve Brady.

Cam a já ztuhneme a v panice na sebe upřeme vykulené oči. Ups.

„Co jsi sakra věděl?“ zavrčí Mason a rozhlédne se po ostatních.

„Vy dvě,“ řekne Brady vyčítavě a ukáže na mě a Cam. „Odjely jste hned, jak jsme vypadli na soustředění.“ Založí si ruce na hrudi a zamračí se.

„Cože?!“ zařvou Mason a Chase a oba udělají půl kroku vpřed.

Zírám na Bradyho s pusou dokořán. „Jak to pořád děláš?“

Noah zvedne ruce. „Hele, nechtěl jsem...“

„Ne, Noahu, to není tvoje vina.“ Cameron se zamračí. „Tihle kretění se nás snaží držet na vodítku, akorát bez výhod, jestli víš, co tím myslím. Takže jo, blbecci, přesně tak. Jely jsme bez vás na dovolenou. Já a moje nejlepší kámoška jsme celý tři tejdny poletovaly po St. Petersburgu.“ Založí si ruce v bok a odmítá se kvůli tomu cítit provinile. „Seznámily jsme se s pár super lidma, včetně Treye Donovana, kterej je evidentně váš novej spoluhráč, a užily jsme si to.“

„Ten zkurvysyn!“ zařve Mason, zvedne ruce a hned se s nimi plácne do boků. „A máma s tím souhlasila? A *táta*?“

Trhnu ramenem. „Paul tam jel kvůli práci,“ zmíním Camina tátu. „Dohlížel na nás, bydlely jsme v pokoji vedle něj.“

Masonův zamračený pohled nemizí, ale jeho postoj se maličko uvolní.

Uklidňuje ho vědomí, že jsme tam nebyly samy, i když tedy bez něj, ale ne dost na to, aby se nenaštval. Později zavolá našim rodičům a vysype jim všechny důvody na světě, proč by to už nikdy neměli dovolit, ale stejně ho nebudou poslouchat. Konečně. Je nám osmnáct. Moji rodiče nám poradí, ale nic nám nezakazují. Nevím, po kom je Mason takový. Táta říká, že byl zamlada stejný a že z toho Mase vyrostl, ale já si tím nejsem tak jistá.

„Hele, dáme si pauzu, jo?“ Brady poplácá Noaha po rameni, chytí Masona za paži a vede ho pryč, Chase je hned za nimi. „Noahu, ten dům na konci přístaviště je náš. Uvidíme se v sedm. S váma všema.“

Cameron si povzdechne a krátce Noahovi zamává, než taky zamíří k domu.

Dívám se za nimi, dokud nedojdou k naší zadní verandě, a pak se otočím k Noahovi.

„Omlouvám se. Není to nic osobního proti Treyovi. Je to prostě, no...“ Poraženě si povzdechnu a znovu se podívám směrem k domu. „Bože, asi je to spousta věcí.“

Noah se mi podívá do očí a přikyvuje, jako by mi rozuměl. Mám zvláštní pocit, že to tak vážně je.

„Cam bejvá komplikovaná i v těch nejkldnějších dnech.“ Trochu se zasměju a přejedu si dlaněmi po pažích, abych se zbavila chladu, který se mi plazí po kůži. „Líbí se jí můj brácha, ale on je... já ani nevím.“

Podívám se na Noaha a čekám, že se bude tvářit znuděně nebo se bude chtít vykroutit a vrátit se za kámoši, ale místo toho zjistím, že na mě upřeně zírá očima modrýma jak oceán a s hlavou nakloněnou na stranu, jako by ho zajímalo, co říkám, i když se ho to nijak netýká.

„Promiň, blábolím.“

Koutek jeho úst se zvedne. „Neomlouvej se, docela se mi líbí tvůj hlas,“ škádlí mě.

„Jasně.“ Krátce se zasměju a ukážu směrem k domu na pláži. „Radši jim půjdu pomoci připravit táborák.“

Noah přikývne. „Jo, to je asi dobrý nápad.“

„No, možná se uvidíme večer.“ Usměju se a odcházím, vědomě se snažím neohlížet.

Jdu pomalu a v duchu si přehrávám poslední půlhodinu.

Chase náš polibek nakonec uznal, ale ne tak, jak jsem doufala.

Ať už si to chtěl přiznat, nebo ne, aspoň na chvíli mě cítil. Byl tvrdý, tiskl se k mému tělu.

Chtěl mě.

Nebo ho možná jen vzrušila nálada a atmosféra, jak řekl. Možná vůbec nešlo o mě.

Tak proč ten dnešní protáhlý, znuděný, utrápený výraz?

Na co myslel?

Co chtěl říct?

Chtěl něco říct, že jo?

Prudce se nadechnu a zastavím se u paty schodiště vedoucího na verandu.

Kéž by nás Noah nevyrušil.

Kousnu se do tváře.

Noah. Cizí kluk z pláže.

Vlastně není cizí, je to nový kapitán bráchova týmu.

Položím ruku na zábradlí, a než si uvědomím, co dělám, pohled mi zaletí přes rameno a moje oči to táhne přesně tam, kde jsem nechala Noaha Rileyho.

K místu, kde ten modrooký cizí kluk pořád stojí a upírá oči mým směrem.

Nevím proč, ale zvednu ruku a zamávám. Okamžitě mi zrudnou tváře, protože nějak vím, že se tomu zasměje, i když ho odsud neslyším.

Měla jsem tušení, že tahle dovolená bude plná překvapení, a zdá se, že jich bude ještě víc.

5. KAPITOLA

ARIANNA

„Hej,“ kývnu na Masona, který zrovna pokládá poslední box s ledem a oficiálně tím dokončí přípravy na dnešní táborák.

„Mám ještě něco udělat, než se půjdu umejt?“

„Myslím, že to je všechno. Brady šel k Nateovi pro kelímky a potom budeme hotoví.“ Ohlédne se přes rameno. „Chase už rozdělává oheň.“

„Bezva. Skočím pro Cam a za chvíli vyrazíme.“ Otočím se k domu.

„Ari, počkej.“

Přešlápnu a on se postaví přede mě.

Už vrtí hlavou. „Vážně jste odjely bez nás? Na Floridu? Vždycky jsme přece mluvili o tom, že tam pojedeme spolu.“

„Museli jste zůstat na kampusu kvůli soustředění. Taký jsme se chtěly trochu pobavit.“

„Tak proč jste nejely sem a nedělaly něco s Lolli a Natem? Už tu byli zabydlený.“

„Chceš říct, proč jsme nejely sem, kde by na nás Nate mohl dohlížet?“

„Ne.“ Založí si ruce na hrudi. „Chci říct, že někdo, komu na vás záleží, by vás mohl ochránit a držet od vás dál hajzly.“

„Takže jde o Treye.“

Privře oči. „To není fér.“

„Ale je to tak?“

Mason zavrtí hlavou a dlouze se nadechne. „Řekni mi, o co jde.“

Chvilí na bráchu civím a rozhodnu se zatlačit. „Proč, Masi?“

„Ari,“ zavrčí.

„Žádný Ari. Vybal, proč to chceš vědět, a já ti to řeknu.“

„Ten kluk bude můj spoluhráč. Kluci si v šatně pouštějí pusy na špacír, ségra. Hodně. Jestli něco uslyším, potřebuju na to bejt předem připravenej, abych někomu neutrl hlavu a všechno nezničil ještě předtím, než to vůbec začne.“ Ztěžka vydechne a spustí ruce podél boků.

Myslí to vážně?

„To myslíš vážně?“ zírám na něj s pusou dokořán. Než stihne odpovědět, zarazím ho gestem ruky. „Toho se nejvíc bojíš? Nebo možná nevíš, co ti vadí, protože jsi moc tvrdohlavej na to, abys vůbec zvážil, že by to mohlo bejt kvůli něčemu jinýmu.“

„Co chceš slyšet, Ari, hm?“ houkne. „Že mi na Cameron záleží? Samozřejmě, že jo, a ty to víš, ale o to tady nejde! Potřebuju vědět, jestli nějaký kretén může vykládat o mý ségre něco, co nechci, aby slyšeli ostatní. A víš co, jo, potřebuju vědět, jestli se to netýká i Cameron.“

„Kvůli pověsti, že jo?“

„Kdyby šlo o něco jinýho, fakt si myslíš, že bych tu teď stál, místo abych se s tou holkou zamkl v pokoji a zatraceně dobře se ujistil, že až vyjde ven, půjde už vždycky jenom za mnou a za nikým jiným?“ zeptá se důrazně a upřeně se mi dívá do očí. Pohled v těch jeho mluví jasně. „Vždyť mě znáš.“ Připadá mi, že zjhl, skoro jako by se předem omlouval za to, co řekne pak. „Kdybych ji chtěl, Arianno... už by to věděla.“

Při pomýšlení na moji kamarádku mě bodne v hrudi. Můj bratr je sice agresivní a majetnický se vším, co k tomu patří, ale není lhář.

Přikývnu a ze všech sil se snažím nedat najevo smutek.

„Treyovi se líbí, podle mě hodně. Něco spolu měli, ale ona mu řekla, že se na nic vážnějšího necítí. Když jsme odjely, skončilo to. Nevyměnili si čísla ani si neřekli, kde budou na podzim. On chtěl, ale ona odmítla. Odjely jsme a Cam si myslela, že už ho nikdy neuvidí, ale teď, když je tady...“ pokrčím rameny. „Kdo ví.“

Krátce přikývne. „A ty?“

Vcucnu rty a zavrtím hlavou. „O mně se nic povídat nebude, není co.“

„Jestli o ní bude něco blábolit, seřežu ho,“ přísahá můj brácha.

„Já vím.“

Bez váhání se postaví za lidi, na kterých mu záleží, klidně zapomene i na tým, ale pokud jde o Treye, podle mě se nemá čeho bát.

Ale nechám ho, aby na to přišel sám.

Takže se do něj zavěsím a táhnu ho s sebou k domu.

Táboráku, jsme na cestě.

Večírek už se rozjel, drinky tečou proudem, oheň hoří a vypadá to, že se všichni dobře baví.

Zaháknu paži za Cameroninu a skrčíme se vedle sebe na kládě, kterou sem kluci přikouleli na sezení. Sotva se usadíme, zjeví se za námi Brady a podá nám přes ramena další dvě piva.

„Jé, díky, Brady.“ Cam si vezme, ale já zavrtím hlavou.

„Ještě nejsi připravená na další, Ari?“ zeptá se a plete se mu jazyk.

„Ani ne, chlapáku.“ Zasměju se a podívám se na Masona a Chase, kteří se k nám blíží.

„Jste v pohodě, holky?“ Mase dopije svůj drink a vezme si pivo, které Brady nabídl mně.

„Kromě toho, že mě tvoje ségra nutí pít samotnou, tak jo,“ zaculí se Cameron. „Brady na mě našťestí dohlíží, abych doplňovala tekutiny,“ vtipkuje a odtáhne se, aby ho políbila na tvář.

„Kde mám já, motýlku?“ ozve se zezadu zvučný hlas.

Cam se prudce ohlédne a na tváři se jí rozzáří velký, krásný úsměv.

Vypískne, s rozběhem na Treye skočí a okamžitě kolem něj omotá ruce i nohy. Trey se směje, pevně ji objímá a točí se s ní dokola.

Podívám se na kluky. Všichni zírají na Treye a nikdo nechápe, co se děje.

Trey postaví Cam na zem a zhluboka se nadechne.

„Sakra, holka.“ Poodstoupí od ní jen tak daleko, aby ji mohl pořád držet za ruce, a prohlédne si ji od hlavy až k patě. „Jsi živá Barbie z Malibu.“ Usměje se. „Myslel jsem, že ty oči už nikdy neuvidím.“

Cam zrudne, podívá se mým směrem a Trey udělá totéž.

„Támhle je!“ Přitáhne mě k sobě a pevně mě obejmě. „Jak se vede, holka?“

„Bezva. A tobě?“

„Teď je to lepší.“ Podívá se na Cam a pak na kluky po mé pravici, všichni tři se mezitím příkradli trochu blíž. Kývne, natáhne volnou ruku a druhou pořád drží Cameron. „Trey.“

Brácha kývne bradou a plácne ruku do Treyovy dlaně. Chvilí to trvá, ale pak se zazubí. „Mason Johnson.“

„Aha, no jo,“ přikývne Trey a krátce sklouzne pohledem na Cameron a hned zase na mě. „Brácha, vidě?“

„Dvojče.“ Pak s úsměvem dodám: „A člověk, kterej chce na příští rok obsadit místo quarterbacka, vidě?“

Trey přikývne. „Viděl jsem kousek tvý nahrávky, kámo. Fakt se těším, až si spolu zařadíme na hřišti.“

Mason povolí ramena a ušklíbne se. „Ano, pane. Tohle jsou moji kámoši, Brady Lancaster a Chase Harper.“

„Viděl jsem nahrávky vás obou.“ Trey se zasměje a potřese jim rukama. „Letos naděláme ze soupeřů fašírku.“

„To si piš.“ Mason zvedne svůj drink ke rtům a kradmo se na mě podívá pohledem, který se dá vyložit jen jako „zatím dobrý“. „Dal bych si ještě. Treyi, dáš si drink?“

„To si piš.“ Trey pustí Cameroninu ruku a ona ho jemně postrčí ke klukům.

Všichni odejdou o kousek dál.

Cam a já si nervózně sedneme a potají posloucháme, jak Trey vypráví klukům něco málo o Tampě a o tom, jak se seznámil s námi dvěma. Rozhodně jsme nečekaly, že by se tahle partička někdy sešla na jednom místě.

Chudinka Cam nebude mít do konce večera žádné nehty, jestli si je bude dál kousat tímhle tempem.

K Treyovi ji to táhlo hned, jak jsme se s ním v Tampě seznámily. Pochopitelně. Je skoro stejně vysoký jako Brady, má krátké, tmavě hnědé vlasy a oříškové oči. A to ani nemluví o tom, že jsme ho potkaly na pláži, kde celý den vystavoval svoje svalnaté tělo a ona mohla nerušeně slintat. Jeho kůže září jako karamel a polovinu zad a paží mu pokrývá tetování. Rozhodně se na něj hezky kouká, ale to není jeho jediné plus. Z toho, co jsme o něm zjistily, soudíme, že je to taky super kluk, který miluje svou rodinu a je loajální vůči svým přátelům, což jsou věci, kterých si ceníme stejně jako on. A co je nejdůležitější – chová se ke Cameron moc hezky.

Nemůžu uvěřit, že je tady.

Otočím se na Cam, ona se zaculí a šťouchne do mě ramenem. Společně se zadíváme k domu na pláži a usmějeme se na světýlka, která tam táta zavěsil, když jsme tu byli naposledy.

„Miluju to tady.“

„Nemůžu uvěřit, že je to naše.“ Cam se zasměje. „Legitimně sem teď můžeme přijet, kdykoli se nám zachce.“

Uchichtnu se. „Super, co? Až nás budou chtít dostat na prázdniny domů, budou se muset hodně snažit.“

„Jo, tohle nedomysleli.“

„Motýlku!“ zavolá Trey s obrovským úsměvem, když začne hrát nová písnička. „Mohla bys jít sem?“

Cam se zachichotá a podívá se na mě.

„Jdi.“ Postrčím ji, natáhnu ruce za sebe a opřu se.

Dlouze, toužebně si povzdechnu a při pohledu na své přátele se usměju.

Přímo před námi hrají Chase a Brady se skupinou holek hru „otoč kelímek“ a Parker s Natem si začínají házet míčem. Mason stojí kousek od ohniště a povídá si s Lolli a Payton.

S úsměvem zatahá Payton za culík a já zavrtím hlavou a zasměju se její reakci na jeho škádlení.

Opře se do mě poryv větru, takže se obejmu pažemi, abych se zahrála. O chvíli později uslyším známý hlas.

„Je ti zima?“

Ohlédnu se přes rameno a usměju se na vlka samotáře, který se ke mně blíží.

„Stihl jsi to.“

Škádlivě nakloní hlavu na stranu. „Čekala jsi na mě, jo?“

Zrovna zapraská oheň a já to využiju jako záminku podívat se tím směrem a uhnout pohledem, ale Noah se letmo dotkne mé ruky klouby prstů, takže nadskočím a znovu stočím pozornost k němu.

„Jenom tě škádlím.“ Jeho hlas zní měkce, ale pak povytáhne koutek rtů. „Já přece nemůžu mít takový štěstí.“

„Sedni si, Romeo.“ Zašklebím se, jak se mi nedaří potlačit úsměv, protože on rozhodně ví, co dělá.

Hříšně se zasměje a padne vedle mě.